

Svar (10/10 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Med hjemmel i vejlovens § 6 er der udstedt cirkulære nr. 182 af 7. december 1995 om vejregler for servicevejvisning.

Ifølge dette cirkulæres § 1 er det et overordnet krav for al servicevejvisning, at denne skal være trafikalt begrundet.

Spørgsmålet, om dette er tilfældet, må nødvendigvis bero på et skøn, som vejbestyrelsen udøver.

For så vidt de danske motorveje er det således som udgangspunkt Vejdirektoratet, der vurderer, hvorvidt en vejvisning er trafikalt begrundet.

Jeg har derfor forelagt spørgsmålet for Vejdirektoratet, der har oplyst mig, at direktoratet i alle tilfælde, hvor direktoratet har tilladt servicevejvisning har vurderet, at vejvisningen er trafikalt begrundet.

Når det drejer sig om motorveje, der er hovedlandeveje, er ministeriets kompetence som klageinstans ikke begrænset til retlige spørgsmål. Som øverste forvaltningsmyndighed for hovedlandevejene har jeg – ligesom mine forgængere på posten som trafikminister har haft det – mulighed for også at tage stilling til Vejdirektoratets skøn med hensyn til den trafikale begrundelse for vejvisningen på disse veje.

Et eksempel herpå er sagen om vejvisning til overnatningsmuligheder ved Sæby, der er blevet forelagt mig, men hvor jeg ikke har fundet grundlag for at kritisere Vejdirektoratets vurdering.

I det omfang sagerne i min tid som trafikminister har været forelagt ministeriet, er det i hver enkelt tilfælde vurderet, om der har været et trafikalt behov for den pågældende vejvisning, og kun såfremt dette har været tilfældet, er vejvisningen blevet tilladt.

Jeg har af gode grunde ikke mulighed for at redegøre for skøn, udøvet af tidligere trafikministre, men må naturligvis gå ud fra, at også mine forgængere har varetaget trafikale hensyn ved afgørelser om servicevejvisning på det danske motorvejsnet.

Spm. nr. S 80

Til skatteministeren (2/10 96) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorvidt den omtalte »Ejendomsværdi« i informationsbrevet »Ejendomsvurdering 96 information« er udtryk for ejendommens handelsværdi, således som det formuleres i informationsbrevet, eller om ejendomsværdien er en fiktiv fastsat størrelse til skattemæssige formål?«

Svar (11/10 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

I henhold til vurderingslovens § 6 foretages vurderingen på grundlag af værdien i handel og vandel, såfremt købesummen skulle erlægges kontant. Der skal i henhold til § 10 tages hensyn til rettigheder og byrder af offentlig karakter, men ikke til rettigheder og forpligtelser af privatretlig karakter.

Ejendomsværdien er derfor et udtryk for ejendommens handelsværdi ved en kontant berigtigelse, idet det bemærkes, at der ikke i alle tilfælde vil være overensstemmelse mellem en ejendomsværdi og en konkret konstateret overdragelsessum for den samme ejendom.

Dette skyldes, at vurderingerne skal foretages på et ligeligt grundlag, således at der ikke for den enkelte ejendom henses til at ejendommen er overdraget til en særlig høj/lav pris eller til, om der er indgået et særligt gunstigt eller belastende lejemål vedrørende ejendommen. Forhold af privatretlig karakter vil således påvirke handelsværdien, men vil – jf. ovenstående – ikke få betydning ved ejendomsværdifastsættelsen.

Vurderingsmeddelelsen ved 20. alm. vurdering indeholder en specifikation af de værdielementer, der indgår i ejendomsværdien. På vurderingsmeddelelsen orienteres ejerne om, at ejendommen er vurderet til den kontante handelsværdi pr. 1. januar 1996, og man opfordres til at henvende sig til vurderingsrådet, såfremt forhold af væsentlig betydning for værdien ikke er medtaget ved vurderingen.